

UNIVERSUL LITERAR

...într-o ...
 ...
 ...

...
 ...
 ...

...
 ...
 ...

VIZITA MOSTENITORULUI TURC LA SINAIA. — (Vezi explicația).

Și ridicându-se oboșită, spre a suna pe camerieră și a se așeza în pat, murmură :

— Se va întoarce!...

El așteaptă mai multe zile. Jacques nu mai vine, dar îi scrie zilnic. Scrieri infocate, scrisori de smintit. Dânsa nu-i răspunde. La primirea fiecărei scrisori, același zâmbet îi rățăcește pe buze.

Dimineața și seara el pândește so-mirea cuierului.

Nimic.

Atunci își prinde capul între mâini, și-l sfâșie cu unghiile și hohotește :

— Să trădez țara mea! Să trădez Franța! Să dau pe față bainele apărării locului meu de naștere! E îngozilor.

În zilele următoare se duse la palatul Janei.

Nu e primit.

El stăruie. Înlătură pe oameni. Vrea să intre cu de-așila.

Este respins. E dat afară.

Jane e nemiloasă.

Reînoește de trei ori această încercare. De trei ori nu izbutește.

A treia dată Jane îi scrie :

„Adu-ți aminte de cele cerute de mine!

„Ascultă și sunt a ta“.

— Ah! drace! zise el.

Se luptă în contra gândului celui groznic.

Cinstea-i de ostaș, mândria-i de francez, se răscolă.

Rușinea, furia, dragostea se sfâdesc în inima-i.

El o iubește. E slab în fața palmii sale, slab ca un copil. Lacrimi îi umplu ochii.

Într-o dimineață, după o noapte de neadormire, se scoolă.

Se uită în oglindă. II e frică de dânsul.

— Fie, zise el... ea cere o infamie...

Infamia asta o voi săvârși-o... Pe urmă mă voi omorâ.

Își îmbracă uniforma și iese.

Încotro se duce? Care-i ținta?

Unde se duce? Către strada Saint-Dominique... Acolo-i ministerul de război și statul-major al armatei.

Acolo va putea să fure și să copieze câteva bucăți însemnate privitor la concentrarea armatelor franceze în caz de atac din partea Germaniei.

Iată ce ceruse Jane d'Antrague : o trădare pentru a-și plăti iubirea.

A iese. Iată-l pe străzi, clătănându-se ca un bețiv, bolborosind cu vintre întretăiate, răzând uneori într-un eșp ciudat, apoi ducându-și mâinile la gât ca să oprească suspine spazmodice.

Rățăcește pe stăzi, căci merge la noroc.

Din vreme în vreme se oprește. Ar vrea să se întoarne. Nu mai are putere. Lașitatea lui pierd. Nu vede decât chipul Janei, nuri ei, zâmbetu-i de copil, farmecul primejdios al trupului ei.

Jane merge înaintea-i.

Ea îi arată drumul cu vârful degetului și-i spune : „Va să zică mă iubești?“, când dânsul șovăiește.

Închide ochii.

Întădăvăr e beat. Fuge, se împiedică. E privit de oameni.

Ștergarii, cari îl întâlnesc, se întorc la el cu uimire. Soldații îl salută. El nu-i vede.

Deodată, speriat... se proptește de o casă din strada Grenelle. Cu capul plecat, ascultă.

Se departe, fanfare de goarnă... și pașii cadonțați ai unui batalion.

Vână la față ar vrea să fugă. Nu poate. Picioarele îi sunt înfundate în trotuar.

Soldații is aproape... pășesc cu vioiciune, având pușca pe umăr... și goarnele glăsuiesc fanfarele lor răboinice, rechemând bătațiile, trosnetul salvelor de puști, burzuluiala a-saltelor furioase beția biruințelor.

Batalionul trece și se departează. Nenorocitul respiră. E ușurat. Își reia mersul. Nu mai e mult până la minister.

VEDERI DIN ȚARĂ

MĂNĂSTIREA DIN SINAIA

Pe măsură ce se apropie, pașii i se fac mai grei, mai domoli. Face pașuri mai multe. Se uită îndărăt.

Amintirea Janei revine.

— Vino! vino de mă cucerește!..

Iată-l plecând din nou. În fața ministerului zărește o ghareță și aproape de ea, soldatul de gardă, în picioare, nemiscat, cu arma în mână.

E un oștean mic și curajos, de fel elegant, cu umerii grosolanți, rău jupuiți, cu talia strânsă și purtând rău uniformă infanteriei de linie. Chipul simplu, roșu, e plin de pistrui; are mustața și părul roșcat.

Recrut nou, pare a fi imprumutat la arme.

Jacques Laborde, prostit, privește pe soldat. II vede mărindu-se, luând proporții uimitoare, îndoindu-se, însulindu-se, devenind o legiune. În apropierea gheretei, nu un ostaș îl privește, ci națiunea întreagă, Franța în picioare se uită la dânsul necăjită și-l învinuiește.

Ostașul ăsta atât de umil și de neîndemânatec, e însăși Franța.

De unde venit-a el? Dintr'un loc foarte departat. Și-a părăsit bunul loc natal, turmele, plugul și scerșurile, spre a-și împlini datoria de a învăța să iubească și să apere Patria. A părăsit totul: afecțiunile și treburile sale. Și din toate ungherele Franței venit-au la fel copil, cari mâine vor fi soimii la cea dintâi bătaie.

El se apropie de soldatul de gardă. Ca să intre înăuntru trebuie să treacă prin fața lui.

Soldatul stă drept, lipește călcăile, prezintă arma.

Jacques scoate un strigăt înăbușit.

Franța întreagă, întrupată în acest ostaș, salută pe trădător!

Fugă într-o turburare de negrăit. Foarte departe, își ia puțin sânge-rosc. Se întoarce. Vrea să treacă pentru a doua oară. Pentru a doua oară se oprește, și soldatul, în numele armatei, în numele Franței, îl salută încăodată.

Jacques Laborde duce mâna la chipul, ca să răspundă salutului.

Și, întorcându-se, o ia în spre strada Verneuil.

Se urcă la dânsul, în micu-i locaș, în care a visat, a muncit, s'a gândit la războiul viitor, în care a iubit și a suferit.

— Ceasul ăsta va socoti întreagă mea viață ca o lașitate, zise el.

Își desbracă uniforma, o trânteste pe un scaun, își desprinde revolverul, îl încarcă, își înlătură cămașa și, în fața oglinzii, palid, zâmbitor se omoară, făcându-și dreptate.

Trad. de Eduard N. Bernfeld Filliceni.

IN ZADAR!

*In zadar a mea privire
Dornică te cadă'n lume,
Căci în locul tău o piatră
Poartă azi scumpul tău nume.*

*Și 'n zadar pe pragul casei
Stău în calea ta privind...
Ani de-or trece... nici odată
Nu te-oii mai vedea venind.*

Paulina V. M.

Craiova.

CUGETĂRI

Tăcerea face totdeauna puțin efectul liniștelii.

Victor Hugo.

Studiul te învață într'un an mai mult de cât experiența în douăzeci.

Ascham.

O înaltă cultură intelectuală mărește totdeauna sentimentul religios.

Renan.

Numai cel ce spune adevărul vorbește liniștit.

Caton.

Interesul vorbește toate limbile și reprezintă tot felul de personaje.

La Rochefoucauld.

O cugetare mare e aceea ce se fixează în minte și se sapă în inimă.

A. Fournier.

PROVERBE

Toate străchinile nu sunt pentru ciorbă.

Cine a mâncat papară știe dulcea ori amară.

Setosul bea apă din ori-ce iac.

Binele este bine când îl faci la ori și cine.

Piatra care nu e bună macină rău totdeauna.

Maș bine puțin cu dreptate de cât mult cu strămbătate.

Ilustrația noastră colorată

Vizite moștenitorului turc la Sinaia

Se știe că Durăineca trecută Curtea noastră regală a avut, la Sinaia, vizita A. S. I. Principei Iussuf Izzedin, moștenitorul tronului turcesc.

M. S. Regele a primit pe înaltul oaspe chiar în gara Sinaia și, în cele două zile cât a stat în țară, A. S. Imperială a fost obiectul celor mai curtenitoare atențiuni din partea Suveranilor noștri.

Ilustrația noastră colorată din prima pagină reprezintă pe M. S. Regele împreună cu Principele Moștenitor turc mergând dela gară spre castelul Peleş.

SFATURI CASNICE

In contra furnicilor se recomandă acidul fenic, vărsat peste mușuroae, sau prin dulapurile pe unde se adună. Acidul fenic — nepăcut urea ca miros — poate fi înlocuit cu sare obișnuită de bucătărie.

NOTE DIN TARĂ

BREAZA DE SUS
— MONOGRAFIE —

— Urmare și sfârșit —

In cea ce privește instrucțiunea putem spune că în ultimul timp școala a luat un mare avânt în toată această regiune; de alt-lel creșterea copiilor a fost în totdeauna pentru Brezeni o datorie sfântă, căci fie ei cât de săraci n'au cruțat nici odată nimic pentru luminarea copiilor lor.

Carte a început să se învețe cam de pe la 1838, fapt care reiese din art. 8 al regimentului organic care prevedea: „ca fie-cara sat pe lângă preot să fie și un cântăreț cu plată de 2 kil. de bucate pe an și câte doi lei de fie care emoriasă ca să învețe carte în cele 6 luni de iarnă, rămânând cele de vară pentru munca câmpului. Marza vornicie din năuntru chibzuind a pune în lucrare această dispozițiune a regulamentului a dat poruncă către ot cărmulră din Ploești ca să se ia măsurile cuvineoase pentru această nouă întocmire, îndatorindu-se proprietarii moșilor ca să găsească case pentru școală sau a se clădi clădiri inadins. (Anuarul școalelor de V. A. Ureche).

In mod regulat și temeinic însă, școala nu funcționează aci de cât de pe la 1864. Azi, fiind frecventată de un număr foarte mare de elevi, ea face parte dintre școalele rurale tip urban și e condusă de patru învățători, toți absolvenți ai școalelor normale. Până anul acesta școala nu avea localul ei propriu, azi însă, avându-se în vedere progresul pe care l-a realizat școala aci, ad-ția Cassei școalelor n'a cruțat nimic de a ridica aci un mare local de școală care e costat-o aproape 45 de mil de lei. Localul e situat în partea de nord a comunei, pe partea dreaptă a șoselei naționale Ploești-Predeal și la o mică distanță de primărie.

Nici din punct de vedere material Brezeni nu stau rău, iar cei care se plâng în această privință suferă de sigur de vro nătimă oare-care. Ocupațiunea lor de căpetenie e industria și comerțul. Această se explică prin faptul că pământul fiind pietros și clima prea rece, cultura cerealelor e foarte restrânsă, iar porumbul care se cultivă pe o mică întindere nefiind îndestulător populațiunii de aci, locuitorii sunt nevoiți a-l mai cultiva pe seama lor și în alte părți ale județului.

Pentru măcinatul porumbului sunt instalate pe valea Prahovii două mori: una în fața haltei Breaza, iar cea laltă mai spre nord în dosul așa zisei: „Alcea de nuc”.

Dacă e aevărat că această regiune e săracă în cereale, nu e mai puțin adevărat însă că ea excelenază în livezi întinse de pruni, meri și pari care au îndrumat pe locuitori la cultura prunului, precum și în fâneață care fiind foarte abundentă face ca această regiune să nutrească în timpul verii numeroase turme de oi și vaci și să producă ast-fel brânzeturi renumite. Ea excelenază de asemenea și în produse forestiere. Mai înainte pădurile de pe aci se tăiau de către proprietarii lor în mod cu totul nesistematic; azi însă, în urma intervenirii ministerului de domenii, producțiunea forestieră e asigurată în întreaga țară. Majoritatea locuitorilor sunt meșteșugari. Ei se ocupă unii cu dulgheria, rotăria, șindri-lăria, dulgheria etc, iar produsele muncii lor le desfac în bălciul săptămânal care se ține aci, Duminică, cam în fața primăriei. sau prin comunele învecinate: Comarnic, Câmpina, Ploești, iar spre Paști — la Moș — îi vedem pe șoseaua națională pe Brezeni cum se îndreaptă spre Capitală cu carele încărcate de doniț, albiș, putini, oale etc. ca să-și vândă produsul muncii lor în marele bălci al Moșilor din București. Alții se ocupă cu țărera și scoaterea pietrii din carierele ce se găsesc impre-

jurul Comarnicului și pe care după ce le lucrează le aduc până la București. O parte din ei se ocupă cu fabricarea varului și din acest punct de vedere Breaza de sus prezintă o deosebită importanță. În cătunul Gura-Belief, pendinte de această comună și la o mică distanță de ea, se găsește o fabrică de var hidrolic. Varul care se fabrică aci din humă calcară amestecată cu piatră de prund e renumit prin calitatea lui superioară. Această fabrică a fost proprietatea fraților Davidescu, azi e construită pe acțiuni. Acest var în urma analizelor și experimentelor făcute pe la diferite laboratoare de chimie din București, poate fi întrebuințat cu succes în locul cimentului. Locuitorii se ocupă de asemenea și cu creșterea albinelor. Acestea sunt ocupațiunile de căpetenie ale Brezenilor; nu trebuie însă să uităm că în gospodăria comunei, joacă un rol important și femeile.

Ele sunt gospodine excelente și mai toate se ocupă cu țesătoria națională.

Costumele noastre naționale lucrate aci într-un mod și cu un gust cu adevărat artistic sunt admirate și răvnite dalumea-ntreaga. Strănișii mai ales francezii au o deosebită slăbiciune pentru portul nostru național și în special pentru cel din Breaza. Am simțit o deosebită plăcere când am auzit zicându-se, de cei ce-și comandau asemenea costume, că la Paris, la marile baluri, țesăturile noastre naționale formează obiectul de invidie și gelozie al mătăsurtlor scumpe al catifelelor grele și împodobite cu nenumărate și felurite bogății. E de observat că gustul cu care Brezenoela știu să aranjeze culorile în aceste costume fac ca ele să prindă de minune pe persoanele brune. Comerțul cu costumele naționale de aci se face pe o scară întinsă cu întreaga țară, dar mai ales cu București. Breaza mai e bogată și în numeroase izvoare de apă minerală. În urma analizelor făcute s'a constatat că cele din Breaza de Jos, Ocina și Cornu conțin: pucioasă, fier, păcură, sare și iod.

Circulația mai la toate aceste izvoare se face cu înlesnirea din cauză că mijloacele de comunicație sunt multiple, iar șoselele numeroase și bine întreținute.

Șoseaua națională din cauză că e foarte frecventată, se stropeste de două ori pe zi cu sacălele primăriei. Ea străbate comuna pe o întindere de vro 7-8 km. Începe să urce în mod simțitor de pe la km. 98 până pe la km. 105, unde merge plan pe o distanță de vro 2 km. și apoi scoboară brusc în zigzaguri pronunțate spre Comarnic. Coborând șoseaua națională în această parte, ni se prezintă înaintea ochilor una din cele mai frumoase perspective ale văii Prahovei.

Înaintând ea traversează, cătunul Gura-Belief, ceva mai departe linia ferată Ploești-Predeal, trece Prahova și intră în Comarnic pe care îi străbate pe distanță de aproape 6 km., trecând chiar prin dosul gării Comarnic. Adară de șoseaua națională, Breaza de sus mai e străbătută și de alte șosele ce înlesnesc comunicațiile cu comunele vecine și dintr-un cart cele mai frecventate sunt Breaza-Ocina, Breaza-Talia. etc.

Înainte de a termina vom spune o vorbă în treacăt și despre portul Brezenilor care se numără printre cele mai frumoase de la noi din țară. Bărbații umblă îmbrăcați cu cămăși albe de bumbac, cizme și pantalon subțiri, brâu de lână roșiu, vestă și mîntean de dimie, pălărie de pae dacă sunt mai tineri, de păslă dacă sunt bătrâni, iar iarna peste cămăși pun caioace, mantale lungi de dimie albă sau neagră, în cap căciulf. În picioare oș auți poartă ghete, cel mai săraci cizme sau opinci.

Femeile poartă cămăși subțiri de bumbac sau horangie lucrate de ele, fuste albe de stambă sau de alte ma-

terii. La mijloc se înving, cele bătrâne cu brâu, iar cele tinere cu bete. La căp nu umblă legate de cât bătrânele, cu dîpans albă, larna, peste cămăși, mai puțin rochi de lână lucrate de ele. Cele mai avute poartă paltoane sau jachete de diferite materii, cele-lalte poartă scurteici.

Acesta ar fi în treșăturii generale portul Brezenilor. Tot de aci s'a răspândit în foarte părțile de la noi vestita horă „Ca la Breaza”. Strănișii care veneau mai înainte pe aici de vizitau pe priutul Bibescu, simțeau o deosebită plăcere când vedeau pe țărani jucând această horă pe care ei a numită „La Calabraise” asemănând-o cu un dans din Calabria.

Avocat Nicu Brătășeanu

Primul martir al ziarismului

Cunoscutul istoriograf italian Paolo Picca, din Roma a publicat zilele trecute o broșură interesantă asupra martirilor ziarismului din Statul Papal.

Din această broșură aflăm soarta multor ziaristi din timpul renașterii încoace, cari au căzut victime acțiunilor lor îndrăznețe. Multii dintre ei au fost încarcerati, spânzurați și decapitati, căci în acea epocă în cetatea lui Petru nu se făceau multe ceremonii când era vorba ca să se amutească pentru vecinicie un critic supărăcios.

Judecătorii de pe atunci credeau că se îngrijesc pentru odihna sufletului criminalului literar, dacă îl condamnau la moarte, îi luau spovedania și apoi un preot foarte amabil îi conducea la eșafot.

Ca circumstanță atenuantă pentru această procedură, cam prea energetică după concepțiunile noastre se poate da faptul că ziaristi de pe acea vreme erau cu mult mai grozavi ca astăzi, și mai cu seamă foarte răi de gură.

După studiul lui Picca primul martir al ziarismului din Roma a fost poetul și ziaristul Niccolo Franco, originar din Benevent.

Numele său (franco sincer) era un indiciu semnificativ și el deja sub Papa Paul IV a făcut cinste acestui nume biciuind în mod public în sonete latine o faptă săvârșită de un membru al familiei Barnesca, un nepot al Papei Paul III.

Nu mai protecția unui cardinal și moartea Papei Paul IV, au scăpat de moarte pe îndrăznețul critic de atunci. S'a mulțumit numai cu aceea că i-a ars poesile. Poetul Franco însă nu s'a astâmpărat și și-a continuat activitatea satirică literară, până când Papa Piu V. ia pus repede capăt, în anul 1570. Acest Papă ceti în consistorul de la 10 Februarie 1569 o aspră amenințare, la adresa acelor cari scriu știri nefavorabile despre Papa, cardinalii și episcopii și alți prelați. Și a declarat că va proceda față de ei cu cea mai mare strășnicie și fără nici o considerație. Și așa se și întâmplă. Și pentru ca să-și umple măsura păcatelor sale ziaristice, Niccolo Franco scrisese o epigramă mușcătoare a-

supra trufiei Papiilor, cari se laudă cu clădirile pe cari le fac. Intre altele scrisese:

Papa Pius Quintus, ventras miseratus onustos; Hocce cacalorum nobile fecit opus.

În traducere românească: (Din compătimire față de păntecele plin al Papiilor, Papa Piu V a lăsat să se clădească această latrină.

N'a fost lucru greu ca să se adune motive de bănuială contra unui om cu gură atât de rea, pe baza cărora nenorocitul ziarist a fost trimis în fața tribunalelor inchișiției. Franco fu aruncat în închisoarea din Fordinena și condamnat la moarte. În ziua de 14 Martie 1570 Niccolo Franco fu spânzurat pe podul San Angelo, după ce s'a spovedit preotului.

Un ziar venetian de pe acea vreme arată că motivul adevărat pentru care a fost condamnat Franco a fost că el a ofensat pe mai multii demnitari și a mituit pe câțiva servitori ai justiției. În carnetul călugărului care l'a spovedit se spune că Franco a fost condamnat la moarte, fiindcă era eretic. Această afirmațiune nu este adevărată, deoarece pe vremea aceea ereticii nu erau spânzurați, ci arși pe rug.

C. Scurtu.

Urmarea lui «Werther» va continua în numărul viitor.

Casă de Sănătate
SPECIALA PENTRU
BOALE DE FEMEI
— SUB DIRECTIA —
Doctorului I. KIRIAC
Chirurg primar; șeful serv. de gynecologie și spitalelor Eforiei
SECTIE SEPARATA pentru BARBAȚI
(hemoroide, hernii, tumori, calcule vesicale, stricturi uretrale, etc.)
Strada St. Ionică 8, în dosul Teatrului Național
— TELEFON 2/96 —

Dr. Pop-Avramescu
Post intern al spitalelor civile
Cons. 4-5 și 6-8 s. pentru boale interne (cord, plămâni, stomac, rinichi, ficat s. a.), nervoase, mintale, de femei, de copii și nou născuți; de OCHI (cabinet special), de piele și venenane, *Boale chirurgicale*, operațiuni fără narcoza generală, ci prin anestezie regională. Pensiuți.
29. — Calea Călărășilor. — 29

MIGRENA
dureri de cap, de dinți, nevralgii, dureri reumatice, vindecă sigur **Pastilele nevralgice** Jurist, aprobate de Consiliul sanitar
2.50 la droguerii și farmacii

BOMBOANE ORIENTALE
Parfumează ad- / mirabil gura și distruge ori-ce miros urât al gurii. Cutia 50 bani la droguerii și farmacii. A se observa marca: «Semiluna cu stea».

UN OBRAZ CURAT ȘI FRUMOS

Inainte și După întrebuințarea Cremei și Pudrei „FLORA”

se obține prin întrebuințarea cremei și pudrei **FLORA**, preparate de **Al. Iteanu**, farmacist, furnizor al Curții Regale. Pudra «FLORA» fără bismut mărește efectele uimitoare ale cremei «FLORA». Crema lei 1.50. Pudra Flora lei 2. Săpun Flora lei 1.25. Pomadă de păr «Flora» neîntrecută pentru îngrijirea rațională și igienică a părului, lei 2.50. Capilogen «Flora» (apă de păr) sticla mare lei 3.25, mică 2.50. Pasta de dinți «Bucol» lei 1. Săpun de dinți «Flora» lei 1.50. Lapte de crin «Flora» pentru înfrumusețarea tenului lei 2. Săpun de lapte de crin «Flora» lei 1.25.
La nemulțumire se restituie imediat costul.

NOUILE MARI PREMII

OFERITE DE ZIARUL

„UNIVERSUL“

ABONAȚILOR SĂI CU INCEPERE DELA 22 MAI, 1911

O NOUA VILA LA SINAIA

«Vila Luigi», construită anume pentru tragerea viitoare, pe strada I. C. Brătianu, în poziția cea mai splendidă din localitate

Un dormitor de bronz

de mare valoare, cumpărat de la Industria metalică «Marcu», Bulevardul Elisabeta, 8.

O ELEGANTĂ GARNITURĂ DE MOBILĂ P. SALONAȘ | UN DORMITOR DE LEMN FIN

din trestie exotică și malacă emăltată, compusă din:
O canapea, două fotolii, patru scaune și o masă, cumpărate de la cunoscutul magazin Littmann, str. Lipșcani, No. 3.

construit în marea fabrică de mobile de lemn
Marin V. Ganea, șoseaua Mihai-Bravul, No. 37 și strada Șerbănică, No. 40. — Succursala calea Victoriei, No. 107.

O GARNITURĂ DE TOALETA JAPONEZĂ

compusă din un armuar cu oglindă, cu despărțiri pentru rufe și haine, îmbrăcat cu stofă japoneză. Una toaletă cu marmură și oglindă din bambu veritabil. Una dormeză tapisată cu stofă japoneză. Un scrin cu șapte cutii lustruite și îmbrăcate cu stofă japoneză. Un pedestal de bambu cu vas japonez. Una etajeră de perete, de bambu, îmbrăcată cu stofă japoneză și un scaun tapizat tot cu stofă japoneză. Toate aceste obiecte sunt lucrate și executate în mod artistic de către renumita fabrică de mobile de bambu E. A. Pucher et Comp., Bulevardul Elisabeta, 45, cu succursala calea Victoriei, 148.

JUMĂTATE GARNITURĂ MOBILĂ DE LEMN DE STEJAR PENTRU INTRARE

compusă din: Una canapea, 4 scaune, 2 marșize, 2 taburele, una masă cu gîm de cristal. Toate îmbrăcate în plus fin broșat, cumpărate de la marele magazin de mobile «Compania americană», str. Carol, 74, vis-à-vis de piața cu flori, lângă hotel Dacia.

UNA SUFRAGERIE MODERNĂ DIN LEMN MASIV

compusă dintr-un bufet elegant, o masă patent de 18 persoane și 6 scaune tapisate, cumpărate de la cunoscuta «Expoziție Modernă» de mobile Gildener Rosenzweig et Haseel, București, strada Carol I, No. 64.

1 serviciu de ceai pentru 6 persoane, de alpaça veritabilă, imitând argintul oxidat.

1 ceasornic de masă, cu o figură oxidată, așezat pe un postament aurit imitând bronzul.

1 pendulă de perete «secesion», cu vitrouri, avînd mersul 15 zile, cumpărate de la marele magazin de ceasornice și bijuterii en-gros și en-detail Frații A. et I. Roller, București, strada Smărdan, No. 35, etajul I-ii.

O mașină de scris «Erica», ultima perfecțiune, care scrie vizibil în două culori, cumpărată de la Compania «Ideal». Depozitul mașinelor de scris din București, Palatul Eforiei, reprezentant Leonida Piokowski.

O pendulă modernă culoarea nucului și un ceasornic pentru birou, frumos nichelat, cumpărate de la cunoscutul magazin «Ceasornic la Colței», strada Colței, 31.

2 pelerine de ploae, calitatea I, portative pe ambele părți și **2 truse** de voiaj, piele de crocodil.

2 aparate de ras «Juvenia», cumpărate de la «Compania generală», birou de informații, București, strada Smărdan, No. 29, etajul I-ii.

1 mașină de cusut pentru familie, de mână, calitate superioară, cu capacul de nuc.

1 mașină de cusut de picior pentru familie, cu suveică rotundă, de calitate cea mai superioară; coase și brodează cu cea mai mare perfecțiune. Masă și capacul de nuc. Cumpărate de la marele magazin de mașini de cusut «Compania anglo-americană», București, strada Carol No. 50, cu succursale în Pitești și Cămpina.

2 frumoase fructiere bronzate, cu sticle colorate, cumpărate de la cunoscutul magazin de bijuterii Th. Radivon, Bulevardul Elisabeta, No. 8 bis.

Un gramofon mare, perfecționat, remontabil în timpul mersului, cu diafragma de concert și 6 cântece naționale.

Una vioară model Stradivarius, completă, cu arcuș, cutie și accesorii.

Una harmonică de mână, foarte sonoră, cu tonuri de oțel, burduful dublu impermeabil și colțurile îmbrăcate cu metal.

Una mandolină de concert veritabilă, italiană, în lemn de palisandru și elegant ornată cu sîdef, cumpărate de la cunoscutul magazin de muzică Jean Feder, calea Victoriei, 54.

Serviciu de bucătărie «Sirius emalt», compus din multe bucăți, cumpărate de la marele magazin A. Rechenberg et filii, București, Lipșcani, 15.

6 cămăși bărbațești de zi, de zefir sau albe, cu piepti, de olandă, și **6 perechi** (indispensabili).

6 perechi ciorapi și **6 batiste de olandă** cu monogramă.

1 pereche jartiere de mătase și **1 pereche** bretele idem, cari se vor confecționa după măsura câștigătorului de cunoscutul magazin de lingerie «La patru sezoane», Victoriei, pasajul Maca, vis-à-vis de poliție.

2 costume de haine (saco), după măsura și alegerea stofei, cari se vor confecționa de cunoscuta croitore Jaques Grimberg, strada Academiei, 25.

Una bucată 19 metri pânză de inșor cu borangic, țesătură românească, cumpărată de la expoziția Casei școalelor.

2 ceasornice de aur pentru bărbat și două pentru damă.

1 ceasornic de argint rusesc pentru bărbat.

O brățară de aur cu 3 diamante;

Un inel de aur haptatesc cu rubin; **un inel** de aur cu safir; **un inel** cu două cu safir la mijloc și un inel cu două brilante.

2 ceasornice de metal marca «Sonia»

2 portloto grafi de portolan japonez, cu flori artistice, lucrate în foc.

Un pince-nez aur 14 karate; **una pereche ochelari duble;**

2 lorgnioane pentru damă; **12 benoeluri** de teatru, cumpărate de la institutul de optică «Ocularium», str. Doamnei, 27, unicul institut pus sub direcțiunea științifică a d-rului Gheorghe D. Fischer, oculist.

Un frumos premiu pentru grădină, «Santier», compus din un cocos, două găini și douăsprezece pușori.

Un curs complet de limba franceză; idem unul de stenografie, idem unul de dactilografie, cari se vor preda de cunoscutul profesor Henry H. Duployen, strada Edgard Quinet, No. 5.

30 casete conținând fie-care cremă, pudră și săpun «Flora», făcute anume pentru abonații noștri.

Afară de acestea, toți abonații mai primesc în mod gratuit «Universul Literar», iar la facerea abonamentului, un volum din interesanta scriere: Memoriile Regelui Carol I.